

Oponentský posudek bakalářské práce

Název: *Pastorační transformace v římskokatolické farnosti plzeňské diecéze a ve sboru Křesťanské společnosti Plzeň*

Autor: *Robert Frouz*

Jak vyplývá už z názvu práce, cílem práce je srovnání procesu transformace dvou místních společenství (farností, sborů) ve dvou organizačně velmi rozdílných církvích, a to v církvi katolické a v církvi Křesťanské společnosti. Jedná se o velmi zajímavé téma, a to zejména z hlediska vývoje chápání místního společenství v obou církvích.

Předložená bakalářská práce obsahuje 27 stran textu a dalších několik stran poznámkového aparátu. Vzhledem k tomu, že část textu je navíc věnována náboženské biografii autora (s. 5-7) a obecné charakteristice současné společenské situace (s. 8-9), působí práce svým rozsahem spíše jako rozsáhlá seminární práce než jako práce závěrečná.

Obsahové těžiště práce tvoří dvě zprávy o vývoji místních společenství. První, týkající se římskokatolické farnosti Plzeň – severní předměstí se opírá o osobní zkušenosti autora, případně svědectví dalších členů farnosti. Druhá zpráva je zpracována na základě strukturovaného (!) rozhovoru s kazatelem Křesťanského společenství Plzeň Karlem Řežábkem. Zatímco kapitoly pojednávající o reformním úsilí v plzeňské diecézi a o změnách v Křesťanském společenství Plzeň se opírají alespoň o několik materiálů, které je možné najít na webových stránkách (viz poznámky, s. 33), zpráva o transformaci farnosti Plzeň – Severní předměstí se opírá pouze o dva stručné dokumenty uvedené v textu („Vize farnosti“ a „Priority farnosti Plzeň – Severní předměstí“, s. 22-23) a o vlastní reflexi autora.

Práce dokumentuje zmíněné transformační procesy a v tom vidím její přínos. Nelze přehlédnout ani aktivní roli autora v transformačním procesu v diecézi a ve farnosti, která zasluhuje uznání. Tím více překvapuje, že se autor při tvorbě bakalářské práce nepokusil zúročit výsledky svého studia na Teologické fakultě Jihočeské univerzity. Usuzuji tak z toho, že autor při přípravě práce očividně nepoužil žádnou jinou pastorálně teologickou literaturu, kromě nesporně cenných materiálů Petra Hrušky, ani se nepokusil použít žádné vědecké metody známé z pastorální teologie nebo z jiných teologických nebo společenskovedních disciplín.

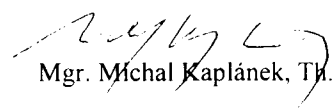
Jako základní nedostatek práce považuji absenci odborně podložené pastorálně teologické reflexe. Autor se ve svých závěrech opírá téměř výhradně o vlastní reflexi, případně o výsledky osobních konzultací, což pro bakalářskou práci, v níž má student doložit schopnost odborně pojednat nějaké téma na základě literatury nebo vlastního zkoumání, nepřipustné. Na základě odkazů v textu (s. 33) můžeme usuzovat, že autor používal práce pouze dvou (!) teologů (Vanier, Hruška). Seznam literatury na s. 34-35 není přesvědčivý, protože na řadu zde uvedených publikací autor nikde v textu neodkazuje (např. Cozzens, Halík, Kehl, Kotter, Schlemmer/Demel ad.).

Rád bych uvedl několik konkrétních otázek, které nejsou v práci v současné podobě dostatečně zodpovězeny:

- Jestliže autor tvrdí o plzeňské diecézi, že ji „vzhledem k počtu věřících můžeme považovat za misijní území“ (s. 11), opírá se patrně o nějakou definici či pojetí misijního území; není ovšem jasné o jakou.
- Autor hovoří o církvi v současné Evropě (s. 9-10), ale neuvádí z čeho čerpá.
- Autor hovoří o „dvojím typu příslušnosti k farnosti“ (s. 17), je si vědom, že se jedná o obecnější jev, ale nedokládá žádný jiný příklad kromě jím zkoumaného společenství.
- Autor užívá pojem „ohnisko farnosti“, resp. „ohniska života“ (s. 21 a 23), který ovšem nijak nedefinuje (není jasné, co tím myslí).
- Autor referuje o jednání farní rady, která vedla ke konsenzu (s. 22), ale neuvádí, jakým způsobem farní rada ke konsenzu došla.
- Autor označuje rozhovor s Karlem Řežábkem za „strukturovaný“ (s. 33), ale přitom nikde neuvádí přímo otázky, které mu položil.
- Autor cituje výroky Karla Řežábka (s. 25), ačkoli by patrně mohl vycházet i s dokumentů sboru uvedených na webových stránkách.
- Autor odkazuje na skutečnosti a texty, aniž by uvedl bibliografický odkaz, např. Laussanské prohlášení (s. 28).

Celkové hodnocení:

Přes svoji aktuálnost a jistou dokumentární hodnotu nespĺňuje práce Roberta Frouze v předložené podobě nároky kladené na bakalářskou práci z pastorální teologie na Teologické fakultě Jihočeské univerzity. Doporučuji, aby byla práce vrácena autorovi k přepracování.

Mgr. Michal Kaplánek, Th.D.